

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 19Co/23/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8712211684
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zlata Simková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:8712211684.2

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci žalobcu: „D.“, spoločenstvo vlastníkov bytov a nebytových priestorov, so sídlom ul. B. XXX, XXX XX C., IČO: 36154636, proti žalovaným: 1/ Y. K., nar. XX.XX.XXXX a 2/ N. K., nar. XX.XX.XXXX, obaja bytom C., ul. B. XXX, o zaplatenie sumy 658,40 eur s prísl., o odvolaní účastníkov konania proti rozsudku Okresného súdu Poprad č.k. 10C/47/2014-178 zo dňa 17.10.2014 takto jednohlasne

rozhodol:

Zrušuje rozsudok v jeho napadnutej časti, t.j. vo výroku o povinnosti žalovaných spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu 640,52 eur s prísl. a výroku o trovách konania a v rozsahu zrušenia vracia vec súdu 1. stupňa na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uložil žalovaným v 1/ a 2/ rade povinnosť zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne sumu 640,52 eur spolu s 5,15 % úrokom z omeškania ročne od 01.07.2014 do zaplatenia a to v lehote do 15 od právoplatnosti rozsudku.

Konanie o zaplatenie sumy 17,88 eur zastavil.

Vyslovil, že žalobca je povinný doplatiť na účet súdu súdny poplatok za zmenený návrh v sumy 18 eur v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Súd prvého stupňa náhradu trov konania účastníkom nepriznal.

Rozhodol tak na základe žaloby žalobcu, ktorý po jej úprave sa domáhal zaplatenia sumy 658,40 eur ako nedoplatku za nezaplatené predpísané mesačné úhrady za služby poskytované do bytu žalovaných a to za dodávku tepla do ich bytu a tepla na prípravu teplej úžitkovej vody, po rozšírení žaloby ku dňu 31.05.2014.

Žalovaní navrhli žalobu zamietnuť s poukazom, že im nesprávne boli rozúčtované náklady v pomere 40, nie v pomere 10 v zmysle vyhl. č. 630/2005 Z.z., lebo ich byt má individuálne vykurovanie

Súd prvého stupňa po vykonanom dokazovaní a citujúc ust. § 5 ods. 2, 6 vyhl. č. 630/2005 Z.z., § 14 ods. 8 zákona č. 182/1993 Z.z., § 517 Občianskeho zákonníka a § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. dospel k záveru, že žalovaný nárok žalobcu v sume 640,52 eur je dôvodný, žalobca ho riadne preukázal a odôvodnil. Prijaté rozúčtovanie dodaného tepla do bytov jednotlivých vlastníkov v obytnom dome v pomere 40 % základná zložka a 60 % spotrebná zložka je v súlade s § 5 ods. 6 Vyhl. č. 630/2005 Z.z. a pokiaľ ho vlastníci bytov a nebytových priestorov v obytnom dome D. prijali na svojom zhromaždení dňa 23.11.2010 nadpolovičnou väčšinou, je záväzný pre všetkých vlastníkov bytov a nebytových priestorov, teda ja pre žalovaných, a to bez ohľadu na to, že majú individuálne vykurovanie. Žalovaní ako prehlasovaní vlastníci bytu nevyužili zákonnú možnosť uvedenú v § 14 ods. 8 Zák. č.

182/1993 Z.z., a nepodali v zákonom určenej lehote žalobu na súd, čím ich toto právo zaniklo. Keďže ide o rozhodovanie právnej veci účastníkov, súd je viazaný platnou právnou úpravou, a nemôže o oprávnenom nároku žalobcu voči žalovaným rozhodnúť s prihliadnutím na to, že v prípade žalovaných ide o staršie osoby v dôchodkovom veku. Tieto ich osobné pomery súd mohol zohľadniť jedine pri rozhodovaní o trovách konania. Preto súd žalobe žalobcu vyhovel čo do zaplatenia sumy 640,52 eur, ku ktorej súd priznal uplatnený 5,15 % úrok z omeškania ročne od 1.7.2014 až do zaplatenia, od ktorej doby sú žalovaní v omeškani s celou prisúdenou istinou. Uložená povinnosť žalovaným 1/ a 2/ je solidárna, t. j. spoločná a nerozdielna, pretože ide o bezpodielových spoluvlastníkov bytu s prísl. Po čiastočnom späťvzati žaloby súd konanie so súhlasom žalovaných čiastočne zastavil o sumu 17,88 eur. Tým bol vyčerpaný celý predmet súdneho konania.

O náhrade trov konania súd prvého stupňa rozhodol podľa § 150 ods. 1, veta prvá O.s.p., podľa ktorého ustanovenia platí, že ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať. V danom prípade bol síce žalobca v spore úspešný, avšak súd prihliadol na osobné pomery žalovaných 1/ a 2/ a pre ktoré ich súd uznesením z 15.01.2014 a s právoplatnosťou k 18.02.2014 oslobodil od platenia súdnych poplatkov podľa § 138 O.s.p., pretože ide o osoby v pokročilom veku, so zdravotnými problémami a poberateľov starobného dôchodku. Žalovaní sami pred súdom uviedli, že chcú aby súd konečne vyriešil spor medzi žalobcom a nimi, ktorý vlastne trvá odkedy si dali namontovať individuálne kúrenie až doteraz. V tomto konaní súd vyriešil právnu otázku, že žalovaní musia rešpektovať iný pomer rozúčtovania dodaného tepla než by chceli, pretože bol prijatý na zhromaždení vlastníkov bytov a nebytových priestorov nadpolovičnou väčšinou a teda boli prehlasovaní a je pre nich záväzný, hoci to považujú za nevýhodné pre nich.

Proti uvedenému rozsudku a to čo do prvého výroku o povinnosti žalovaných v 1/ a 2/ rade zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne sumu 640,52 eur s úrokom z omeškania od 01.07.2014 do zaplatenia, v zákonom stanovenej lehote podali odvolanie žalovaní a to z dôvodu podľa § 205 ods. 2 písm. d/, f/ O.s.p. Vytýkali súdu prvého stupňa, že tento dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a nesprávne právne posúdil vec. Nie je totiž zrejme, za ktoré obdobie priznal žalobcovi nedoplatok a takýto nedoplatok ani nemohol vzniknúť, pretože uhrádzali zálohové platby tepla za vykurovanie vo výške 6 eur mesačne, čo predstavuje 10 % základnej zložky. Podľa odvolateľov súd nesprávne aplikoval vyhlášku URSO č. 630/2005 v znení vyhl. č. 358/2009 Z.z., keď vec posúdil podľa ods. 6 a nie ako sa malo postupovať podľa ods. 2 citovanej vyhlášky, t.j. základná zložka má byť 10 % z celkových nákladov na dodané teplo. Po hlasovaní na zhromaždení vlastníkov bytového domu oznámili žalobcovi, aby ich zažaloval na súde, čo však neurobil, preto sa držia správneho pomeru rozúčtovania 10 % : 90 % a žalobca im nesprávne účtuje pomer 40 % : 60 %. Navrhli preto rozsudok zmeniť a žalobu zamietnuť.

Proti uvedenému rozsudku a to proti výroku o trovách konania v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie aj žalobca. Namietal, že súd prvého stupňa nesprávne aplikoval ust. § 150 O.s.p. pri rozhodovaní o trovách konania. Mal legitímne očakávanie, že v súlade s ust. § 142 ods. 3 O.s.p. mu bude priznaná právo na náhradu trov konania. Poukázal na to, že žalovaní sú bezpodielovými spoluvlastníkmi bytu v obytnom dome, majú povinnosť poukazovať predpísané mesačné úhrady a tiež niesť riziko vyplývajúce zo svojho svojvoľného rozhodnutia neplatiť ich v plnej výške. Žalobca má tak nárok na prisluchajúce trovy konania pozostávajúce zo súdneho poplatku 39,50 eur a z trov právneho zastúpenia advokáta vo výške 494,34 eur, ktoré vyčíslil špecifikácii z 20.10.2014.

V ďalšom sa zaoberal výnimočnosťou prípadu a dôvodmi hodnými osobitného zreteľa pre nepriznanie náhrady trov konania, ktoré nemožno vidieť len v tom, že by ich priznanie spôsobilo jednému účastníkovi väčšiu ujmu, než účastníkovi druhému. Aplikácia ust. § 150 O.s.p. prichádza do úvahy vtedy, ak pristupujú k uvedenému aj ďalšie okolnosti. Nemôže však ísť o ľubovoľné okolnosti. V prejednávanom prípade nebolo posudzované, že nejde o spor, v ktorom by výška náhrady trov konania prevyšovala žalovanú sumu, on nemal príležitosť k moderačnému právu podľa § 150 O.s.p. sa vyjadriť, súd len poukázal na „osobné pomery žalovaných“, tieto však nekonkretizoval, neuviedol, aký konkrétny zdravotný stav a prečo práve status starobného dôchodcu by mal byť dôvodom hodným osobitného zreteľa pre nepriznanie náhrady trov konania, pominul okolnosť, že medzi vlastníkami bytov dlhšiu dobu plánujú napäté vzťahy založené na svojvoľnom konaní žalovaných a len „osobné pomery“ založené na dlhodobých nezhodách bez ďalších okolností nemôžu byť dôvodom pre uplatnenie moderačného práva, pritom predmetný bytový dom je malý a obývaný zväčša dôchodcami a rodinami s malými deťmi, teda vlastníci s obdobnými zdravotnými a finančnými problémami ako sú žalovaní a nepriznanie nákladov

trov konania ovplyvňuje aj ich majetkovú situáciu. Navrhol preto, aby odvolací súd zmenil rozhodnutie vo výroku o trovách konania tak, že žalovaní sú povinní spoločne a nerozdielne nahradiť žalobcovi trovy právneho zastúpenia vo výške 484,35 eur v lehote 15 dní. Zároveň si uplatnili i náhradu trov odvolacieho konania vo výške 118,90 eur.

Žalovaní sa vyjadrili k odvolaniu žalobcu tak, že žiadali nepriznať trovy právneho zastúpenia žalobcovi a priznať im oslobodenie od súdnych poplatkov. Poukázali na to, že žalovaný v 2/ rade je poberateľom starobného dôchodku vo výške 400,20 eur a žalovaná v 1/ rade vo výške 326,30 eur mesačne, z čoho uhrádzajú náklady na domácnosť vo výške 616 eur mesačne, ktoré konkretizovali. Uviedli, že iný príjem okrem starobných dôchodkov nepoberajú a priznanie trov právneho zastúpenia by znamenalo neprímeranú tvrdosť a naplnené sú preto dôvody hodné osobitného zreteľa podľa § 150 O.s.p.

K odvolaniu žalovaných sa vyjadril žalobca tak, že odvolanie považuje za nedôvodné. Vyhláška na rozpočítanie tepla a ÚK sa neuplatňuje, lebo § 5 ods. 6 alebo § 7 ods. 10 vyhl. č. 630/2005 Z.z. umožňuje vlastníkom bytov dohodnúť sa v zmysle § 14 zákona č. 182/1993 Zb. o vlastníctve bytom inak, čo bolo zrealizované na zhromaždení vlastníkov konanom 11.12.2008. Upravili si pravidlá týkajúce sa rozpočítania dodaného tepla a ÚK podľa vlastnej vôle a platí to, na čom sa vlastníci dohodli. Nedoplatky boli vymáhané za obdobie od 09/09 až k 30.05.2014 spolu vo výške 640,52 eur. Navrhol preto napadnutý rozsudok potvrdiť a priznať im trovy odvolacieho konania vo výške 118,90 eur.

Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní podľa § 10 ods. 1 zák. č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len O.s.p.), vzhľadom na včas podané odvolanie (§ 204 ods. 1 O.s.p.), preskúmal rozsudok v jeho napadnutých častiach, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 212 O.s.p. a bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 214 O.s.p. zistil, že rozsudok v napadnutých častiach je potrebné zrušiť.

V odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa navrhovateľ (žalobca) domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril odporca (žalovaný), prípadne iný účastník konania, stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádza a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec správne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé (§ 157 ods. 2 zák. č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku, ďalej len O.s.p.).

Obsah požiadavky na riadne a vyčerpávajúce odôvodnenie súdneho rozhodnutia je v právnom poriadku vyjadrené v citovanom ustanovení § 157 ods. 2 O.s.p. Každé rozhodnutie musí byť odôvodnené tak, aby obsahovalo myšlienkový postup, ktorý predchádza vydaniu rozhodnutia, spôsob, akým sa súd vyporiadal s námietkami a ďalšie rozhodujúce skutočnosti tak, aby rozhodnutie bolo preskúmateľné v rámci opravných prostriedkov. Takáto požiadavka nie je možné byť chápaná spôsobom, že zahŕňa právo účastníka byť pred súdom úspešný. Nie je porušením práva na súdnu ochranu ani práva na spravodlivý proces, ak súd nerozhodne podľa predstáv účastníka, ak je takéto rozhodnutie v súlade s objektívnym právom. Uplatnenie týchto práv neznamená právo na úspech v konaní, ale ani nárok na to, aby všeobecné súdy preberali alebo sa riadili výkladom právnych predpisov, ktorý predkladá účastník. Súd nemusí v odôvodnení rozhodnutia dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi (porovnaj rozhodnutia Ústavného súdu SR I.ÚS/50/04, IV.ÚS/252/04, IV.ÚS/340/2004, IV.ÚS/115/03, II.ÚS/76/07, I.ÚS/241/07).

Ust. § 157 ods. 2 O.s.p. je potrebné z hľadiska práva na súdnu ochranu v zmysle čl. 46 ods. 1 Ústavy SR vykladať a uplatňovať tak, že rozhodnutie všeobecného súdu musí uviesť dostatočné dôvody, na základe ktorých je založené (pozri nález Ústavného súdu SR III.ÚS/119/03).

Odvolací súd má za to, že súd prvého stupňa nedostatočne odôvodnil svoje rozhodnutie, najmä čo sa týka priznanej sumy ako nedoplatku, lebo nezistil a neuviedol, za aké obdobie mal nedoplatok vzniknúť. V tomto smere je preto odvolacia námietka žalovaných dôvodná.

K ďalšej odvolacej námietke, týkajúcej sa rozúčtovania nákladov na dodané teplo, odvolací súd uvádza, že bol správny postup súdu prvého stupňa keď považoval nedoplatok od dohody vlastníkov bytov v zmysle ust. § 5 ods. 6 vyhl. č. 630/2005 Z.z.

Rovnako súd prvého stupňa predčasne rozhodol o trovách konania aplikujúc ust. § 150 ods. 1 O.s.p. bez toho, aby náležite zistil podmienky na možnú jeho aplikáciu. Na to, aby sú mohol použiť moderačné právo vyplývajúce mu z ust. § 150 ods. 1 O.s.p., musí posudzovať dôvody hodné osobitného zreteľa a to majetkové, sociálne, osobné, zárobkové a iné pomery všetkých účastníkov konania, teda nie len toho účastníka, ktorého by podľa všeobecných ustanovení zaťažovala povinnosť nahradiť trovy konania, ale aj toho účastníka, ktorého majetková sféra by bola výnimočným nepriznaním náhrady trov dotknutá. Musí si všímať aj okolnosti, ktoré viedli účastníkov k uplatneniu práva na súde a ich postoj v konaní. Súd prvého stupňa sa náležite uvedeným nezaoberal pri rozhodovaní o trovách konania.

Z vyššie uvedených dôvodov preto odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa v jeho napadnutých častiach postupom podľa § 221 ods. 1 písm. f/, h/ O.s.p. zrušil a postupom podľa ods. 2 citovaného ustanovenia vrátil vec v rozsahu zrušenia súdu prvého stupňa na ďalšie konanie a rozhodnutie.

Úlohou súdu prvého stupňa v ďalšom konaní bude opätovne sa vecou zaoberať, náležite zistiť, za aké obdobie predstavuje suma žiadaná žalobcom ako nedoplatok za dodávku tepla. Musí si uvedomiť, že za obdobia, keď už boli vyúčtované náklady spojené s užívaním a správou bytu za konkrétne obdobie je možné vychádzať iba z vyúčtovania, nie z predpísaných mesačných platieb. Bude nutné, aby súd prvého stupňa zohľadnil aj obdobie, kedy došlo k dohode vlastníkov bytov v zmysle § 14 zákona č. 182/1993 Z.z. a § 5 ods. 6 vyhl. č. 630/2005 Z.z. a až po takejto dohode je možné realizovať dohodnutý spôsob rozpočítavania množstva dodaného tepla. Žalobca v tejto súvislosti bude musieť preukázať presné obdobie, za ktoré žiada priznať žalovanú sumu, keď predmetom konania má byť aj nedoplatok za obdobie pred 23.11.2010, od kedy malo dôjsť k dohode o rozúčtovaní v pomere 40% základná zložka : 60 % spotrebná zložka, keďže predmetom konania má byť aj nedoplatok za obdobie pred 23.11.2010. Doteraz žalobca riadne nepreukázal, za aké obdobie a z akých súm pozostáva žalovaná suma.

Úlohou súdu prvého stupňa bude po náležitom zistení uvedeného opätovne rozhodnúť a rozhodnutie odôvodniť tak, aby spĺňalo predpoklady uvedené v ust. § 157 ods. 2 O.s.p.

Riadne odôvodnenie rozsudku musí byť aj v časti rozhodovania o trovách konania. Pri otázke aplikácie ust. § 150 ods. 1 O.s.p. súd prvého stupňa sa musí zaoberať všetkými dôvodmi umožňujúcimi túto aplikáciu a vysporiadať sa aj s námietkami žalobcu ohľadom jeho použitia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.